

het MOT | Nieuwsbrief

december 2018

Inhoud

Petje af voor onze vrijwilligers!

Een Chinese reactie in het gastenboek

Kaaskot

Nieuwe reeks "Hoe draagt u het?"

Hoe draagt u het? Met de zakkenheffer!

Petje af voor onze vrijwilligers!

Dit is het vrijwilligersteam van het MOT. Op deze Internationale Dag van het Vrijwilligerswerk zetten we deze enthousiastelingen graag in de kijker. Ze sparen tijd noch moeite om mee van het MOT een boeiend en bloeiend museum te maken. Petje af!

Versterk je ook graag ons vrijwilligersteam om bijvoorbeeld onze educatieve werking te ondersteunen, collectiestukken te reinigen of takkenbossen te binden? Neem dan contact met ons op.

Een Chinese reactie in het gastenboek

Vorige maand selecteerden we de leukste, ontroerendste en meest lovende reacties uit het gastenboek. Een ervan konden we niet lezen. We deden daarom een oproep om ons te helpen. Annemiek uit Stavenisse stuurde onderstaande tekst de halve wereld rond om onderstaande intrigerende vertaling te ontvangen. Zo hebben we een idee van wat er in het gastenboek staat. Dankjewel, Annemiek!

Old Shan (a family name) came here for a visit

Old Huang (a family name) didn't come

Old Zhou came too, and

So does Old ? (the letter here is missing)

We all think here is good as it is full of historical and cultural stuffs

老单到此一游

老黄也没来

老周来了

老刘也走了

大家觉得挺怪的，有历史，有文化
有艺术

2018. 4. 24

Kaaskot

Onlangs fotografeerde het MOT een reeks [kunstwerken](#) waarop de museumgebouwen zijn afgebeeld. Op een schilderij dat Jef Clerens (°1875) van de Liermolen maakte valt iets merkwaardigs te zien. Tegen de gevel hangt een kastje met een lessenaarsdakje. Verticale strepen doen denken dat het uit houten latjes is opgebouwd. Dit kastje is al lang verdwenen en we hebben het op nog geen enkele andere afbeelding of foto gezien. Toch denken we te weten dat dit kastje een kaaskot was.

Kaaskoten of -kasten kwamen tot de jaren 1950 voor aan heel wat Brabantse boerderijen, zoals op de foto hiernaast in Boutersem. Het waren kastjes van lattenwerk die tegen een gevel hingen of op een paal in het midden van het erf stonden. In zo'n kaaskot werden weke kazen, dat zijn kazen waarbij de wrongel niet geperst wordt, gezet om onder invloed van de wind te drogen. Dit soort kazen, nu bekend als Brusselse kazen, werden op kleinere boerderijen voor eigen gebruik gemaakt. Op de grotere hoven werden er eerder harde kazen gemaakt voor verkoop.

In enkele musea, zoals 't Grom in Sint-Katelijne-Waver, zijn er reconstructies van dergelijke kaaskoten te zien en hier en daar hangen er nog restanten van zo'n kastje aan een boerderij. Voor zover we weten heeft nog niemand deze kleine maar opmerkelijke bouwwerkjes onderzocht. Wie weet er nog zijn? Wie kan er iets meer over zeggen? Laat het ons weten!

Nieuwe reeks "Hoe draagt u het?"

Als we vandaag aan goederentransport en het verplaatsen van lasten denken zien we vrachtwagens, containerschepen, rolbanden, heftrucks, palletwagens en zo meer voor ogen. Uiteraard speelt het wiel al heel lang een belangrijke rol voor het verplaatsen van lasten, maar een andere vorm van transport mag niet onderschat worden: het dragen door de mens. In de geasfalteerde en gebetonneerde wereld waarin wij leven, verloopt zo goed als alle transport op wieltjes. Zelfs de boekentas van heel wat kinderen wordt niet meer gedragen ... Dragen heeft het grote voordeel dat het op zowat elke ondergrond kan gebeuren: over een modderig erf, een kasseiweg en zelfs op trappen, ladders en loopplanken. Een tweede groot voordeel van dragen is dat je er niets voor nodig hebt, behalve je eigen lichaam. Toch bedacht de mens onvoorstelbaar veel middelen om het dragen gemakkelijker te maken.

Het MOT heeft in zijn collectie heel wat van dat soort ingenieuze, maar soms ook heel eenvoudige draagmiddelen. We stellen een selectie ervan in deze reeks aan je voor.

Hoe draagt u het? Met de zakkenheffer!

Rond deze tijd van het jaar zien we Zwarte Piet ijverig met zakken vol zoets en speelgoed sjouwen. Zwaar labeur, het dragen van die zakken!

Tot aan de Eerste Wereldoorlog was het standaardgewicht van een zak met bijvoorbeeld graan of aardappelen honderd kilo. Tot ver in de 20ste eeuw waren zakken van vijftig kilo heel normaal. Die zakken werden op de rug gedragen, bijvoorbeeld van in de molen of boerderij naar een kar of wagen. Het moeilijkste daarbij was de zak op hoogte te krijgen, om hem dan op de rug te leggen. Daarom is er in sommige molens een steuntje op hoogte voorzien waar de zak op kan rusten terwijl de drager zich omdraait om hem over de schouder vast te nemen. Een zakkenheffer kan dat werk heel wat lichter maken. Met behulp van een windas en een kruk kan je een zak zonder veel moeite naar boven tillen. Er zijn verplaatsbare modellen met wieltjes en in molens vind je er vaak die aan de muur bevestigd zijn. De zakkenheffer op de foto zal binnenkort te zien zijn in MOT & GO, de tentoonstelling die in het voorjaar opent in de Tommenmolen.

Wat denk je ervan Piet, toch maar eens een zakkenheffer vragen aan de Sint?

Vlaanderen
verbeelding werkt

VLAAMS-
BRABANT

het MOT | Museum voor de Oudere Technieken

Guldendal 20 - 1850 Grimbergen

T 02 270 81 11 - F 02 270 09 83

info@mot.be

www.mot.be

